

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IV — Nr. 19

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 februarie 1992

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE ȘI LEGI			
80/1991. — Decret pentru ratificarea Acordului comercial și de plăți dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pe perioada 1991—1993, semnat la Phenian la 27 ianuarie 1991	1—2	Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica privind evitarea dublei impuneri în materie de impozit pe venit și pe capital	5—12
8. — Lege pentru ratificarea Acordului comercial și de plăți dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pe perioada 1991—1993	2	16. — Decret cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica privind evitarea dublei impuneri în materie de impozit pe venit și pe capital	13
Acord comercial de plăți între Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pe perioada 1991—1993	2—4	★	
15. — Decret cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului comercial și de plăți dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pe perioada 1991—1993	4	79/1991. — Decret pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor	13
★		10. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor	14
81/1991. — Decret pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica privind evitarea dublei impuneri în materie de impozit pe venit și pe capital, semnat la San José la 12 iulie 1991	4	Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor	14—16
9. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica privind evitarea dublei impuneri în materie de impozit pe venit și pe capital	5	17. — Decret cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor	16

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru ratificarea Acordului comercial și de plăți dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pe perioada 1991—1993, semnat la Phenian la 27 ianuarie 1991

În temeiul art. 82 alin. 1 lit. h) din Decretul-Lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României decretează:

Art. 1. — Se aprobă Acordul comercial și de plăți dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pe perioada 1991—1993, semnat la Phenian la 27 ianuarie 1991.

Art. 2. — Acordul comercial și de plăți dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pe perioada 1991—1993, semnat la Phenian la 27 ianuarie 1991, se supune ratificării Parlamentului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 82 alin. 2 din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, contrașemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
PETRE ROMAN

București, 23 septembrie 1991.
Nr. 80.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru ratificarea Acordului comercial și de plăți dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pe perioada 1991—1993

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul comercial și de plăți dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pe perioada 1991—1993, semnat la Phenian la 27 ianuarie 1991.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 noiembrie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 ianuarie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
MĂRȚIAN DAN

București, 5 februarie 1992.
Nr. 8.

A C O R D

comercial și de plăți între Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pe perioada 1991—1993

Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene (denumite în continuare părți contractante), în scopul lărgirii și dezvoltării relațiilor economice și comerciale dintre cele două țări, pe baza principiilor deplinei egalități și avantajului reciproc, au convenit următoarele :

ARTICOLUL 1

1. Părțile contractante își vor acorda reciproc tratamentul națiunii celei mai favorizate în ceea ce privește aplicarea taxelor vamale și a altor taxe, a spe-

zelor bancare aferente plăților, la îndeplinirea formalităților vamale și la transport.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica :

a) avantajelor pe care oricare parte contractantă le-a acordat sau le acordă țărilor vecine pentru facilitarea traficului de frontieră ;

b) avantajelor care rezultă din participarea la o organizație economică regională bi sau multilaterală sau la un acord de comerț liber, la care oricare dintre părțile contractante este parte.

ARTICOLUL 2

Livrările de mărfuri și prestările de servicii în cadrul prezentului acord se vor desfășura pe bază de contracte, care vor fi încheiate, conform reglementărilor legale din fiecare din țările părților contractante și uzanțelor internaționale, între persoane fizice și juridice (numite în continuare *agenți economici*) împuternicite, conform legislației fiecărei țări, să desfășoare activități de comerț exterior.

Condițiile de livrare a mărfurilor și prestărilor de servicii vor fi stabilite între semnatarii contractelor.

În scopul dezvoltării schimburilor de mărfuri și prestărilor de servicii dintre cele două țări, părțile contractante vor sprijini agenții economice în încheierea de contracte și/sau înțelegeri de lungă durată.

ARTICOLUL 3

Schimbul de mărfuri dintre România și Republica Populară Democrată Coreeană pe perioada 1 ianuarie 1991—31 decembrie 1993 se va efectua în baza listelor orientative de mărfuri, parte integrantă din protocoalele comerciale anuale, care se vor încheia între părțile contractante.

Agenții economici din cele două țări pot să efectueze schimburi și de alte mărfuri necuprinse în listele orientative, anexe la protocoalele comerciale anuale, în conformitate cu legile și reglementările privind activitatea de comerț exterior în vigoare în fiecare țară.

ARTICOLUL 4

Mărfurile care se livrează în baza prezentului acord pot fi reexportate într-o terță țară numai cu acordul vânzătorului.

ARTICOLUL 5

Prețul mărfurilor care se livrează reciproc și al prestărilor de servicii se vor conveni în dolari S.U.A. între agenții economici, pe baza prețurilor pieței mondiale, pentru aceeași marfă, comparabilă din punct de vedere tehnic și calitativ, respectiv pentru aceeași categorie de servicii.

ARTICOLUL 6

Plățile pentru livrările de mărfuri dintre cele două țări, conform prezentului acord, se vor efectua, începând cu 1 ianuarie 1991, prin conturi de cliring exprimate în dolari S.U.A. sau prin alte modalități de plată.

Pentru efectuarea plăților în cliring, Banca Română de Comerț Exterior — S.A. și Banca de Comerț Exterior a Republicii Populare Democrată Coreene își vor deschide reciproc conturi în dolari S.U.A., denumite *cont de cliring* și *cont de cliring special*, pentru operațiuni barter, scutite de cheltuieli și comisioane.

Prin contul de cliring se vor deconta plățile privind

livrarea mărfurilor cuprinse în listele orientative, anexe la protocoalele comerciale anuale.

Prin contul de cliring special se vor deconta plățile privind livrarea mărfurilor, în operațiuni barter, necuprinse în listele orientative, anexe la protocoalele comerciale anuale.

În funcție de acordul dintre agenții economici din cele două țări se pot aplica și alte modalități de plată, în afara plăților prin conturile de cliring.

ARTICOLUL 7

Plafonul tehnic exonerat de dobânzi al contului de cliring va fi stabilit la încheierea protocoalelor comerciale anuale.

Pentru valoarea care depășește acest plafon se va plăti o dobândă anuală de 5%.

ARTICOLUL 8

Banca Română de Comerț Exterior — S.A. și Banca de Comerț Exterior a Republicii Populare Democrată Coreene vor verifica contul de cliring la 31 decembrie al anului respectiv și își vor confirma soldul până la sfârșitul lunii februarie a anului următor.

Părțile contractante vor lua măsuri pentru ca datoria care va apare în contul de cliring la 31 decembrie al anului respectiv să fie achitată părții creditoare, prin livrări de mărfuri, până la 30 aprilie al anului următor. În cazul în care nu se va lichida datoria în această perioadă, aceasta se va plăti în dolari S.U.A. până la 30 iunie al aceluiași an.

ARTICOLUL 9

Banca Română de Comerț Exterior — S.A. și Banca de Comerț Exterior a Republicii Populare Democrată Coreene vor conveni, în termen de 2 luni de la data încheierii prezentului acord, modalitatea tehnică cu privire la operațiunile bancare.

Plățile necomerciale și decontarea acestora se vor efectua în conformitate cu convenția care va fi încheiată între organele competente din cele două țări, în decurs de 2 luni de la data încheierii prezentului acord.

ARTICOLUL 10

Reprezentanții părților contractante, la propunerea uneia dintre părți, se vor întâlni, alternativ, la București și Phenian, în cadrul unei comisii mixte, pentru examinarea stadiului și modului de îndeplinire a prezentului acord și stabilirea de măsuri pentru dezvoltarea schimburilor de mărfuri.

ARTICOLUL 11

Prezentul acord intră în vigoare la data la care părțile contractante își vor notifica îndeplinirea procedurii de aprobare, conform legislației naționale a fiecărei țări, și va fi valabil până la data de 31 decembrie 1993.

Prevederile prezentului acord se vor aplica și după data de 31 decembrie 1993 pentru contractele încheiate pe baza acestui acord, dar neexecutate, total sau parțial, sau pentru care nu s-a efectuat decontarea

în momentul expirării termenului de valabilitate al prezentului acord.

În cazul în care nici una dintre părțile contractante nu va notifica, în scris, celeilalte părți contractante, cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea perioadei de

valabilitate, denunțarea acestui acord, valabilitatea acestuia se prelungește în mod tacit cu încă un an.

Încheiat la Phenian la 27 ianuarie 1991, în câte două exemplare originale, fiecare în limbile română și coreeană, ambele texte fiind egal autentice.

Din împuternicirea
Guvernului României,
dr. Napoleon Pop

Din împuternicirea Guvernului
Republicii Populare Democratice Coreene,
Song Hii Ciol

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului comercial și de plăți dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pe perioada 1991—1993

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea pentru ratificarea Acordului comercial și de plăți dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pe perioada 1991—1993 și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 3 februarie 1992.
Nr. 15.

☆

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica privind evitarea dublei impuneri în materie de impozit pe venit și pe capital, semnat la San José la 12 iulie 1991

În temeiul art. 82 alin. 1 lit. h) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica privind evitarea dublei impuneri în materie de impozit pe venit și pe capital, semnat la San José la 12 iulie 1991.

Art. 2. — Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica privind evitarea dublei impuneri în materie de impozit pe venit și pe capital, semnat la San José la 12 iulie 1991, se supune ratificării Parlamentului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 82 alin. 2 din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
PETRE ROMAN

București, 23 septembrie 1991.
Nr. 81.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și
Guvernul Republicii Costa Rica privind evitarea dublei impuneri
în materie de impozit pe venit și pe capital**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica privind evitarea dublei impuneri în materie de impozit pe venit și pe capital, semnat la San José la 12 iulie 1991.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 noiembrie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BIRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 ianuarie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
MĂRTIAN DAN

București, 5 februarie 1992.
Nr. 9.

A C O R D

**între Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica privind evitarea dublei impuneri în
materie de impozit pe venit și pe capital**

În dorința de a promova și a întări relațiile economice între ambele țări, în afacerile interne, Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica au convenit următoarele :

CAPITOLUL I

Sfera de aplicare a acordului

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezentul acord se aplică persoanelor care sînt rezidente ale unuia sau ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezentul acord se aplică impozitelor pe venit și pe capital, percepute de fiecare stat contractant, sau unițiilor lor administrativ-teritoriale, fără a lua în considerare sistemul de percepere.

2. Sînt considerate *impozit pe venit și pe capital* toate impozitele asupra veniturilor totale, asupra capitalului total, sau asupra elementelor de venituri sau de capital, incluzînd impozitele asupra cîștigurilor provenite din înstrînarea de bunuri mobile sau imobile, ca și impozitele asupra reevaluării capitalului.

3. Acordul se aplică următoarelor impozite existente :

- a) În ceea ce privește România :
- impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice ;
 - impozitul pe profiturile realizate de persoanele juridice ;
 - impozitul pe salarii și alte remunerații similare ;
 - impozitul pe veniturile realizate din activități agricole ;
 - impozitul pe profitul reprezentanțelor străine și societăților cu participare de capital străin, constituite potrivit legislației române.

(denumite în continuare *impozit român*)

b) În ceea ce privește Costa Rica :

- impozitul pe beneficiile întreprinderilor și persoanelor fizice care desfășoară activități lucrative ;
- impozitul pe veniturile persoanelor fizice care desfășoară activități dependente ;
- impozitul asupra remiterilor la exterior.

(denumite în continuare *impozit costarican*)

Acest acord se aplică, de asemenea, oricărui impozit de natură identică sau analoagă care ar fi impuse în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile

competente ale statelor contractante își vor notifica reciproc orice schimbare semnificativă care se va produce în respectivele legislații fiscale pînă la sfîrșitul fiecărui an calendaristic.

CAPITOLUL II

Definiții

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentului acord, în măsura în care contextul nu stabilește o interpretare diferită :

a) termenii *un stat contractant* și *alt stat contractant* desemnează în acest context România sau Costa Rica ;

b) termenul *România* înseamnă România și, folosit în sens geografic, indică teritoriul României, incluzînd marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă și platoul continental asupra cărora România își exercită drepturile suverane în conformitate cu legislația internă și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale existente în apele maritime, pe fundul și în subsolul acestora ;

c) termenul *Costa Rica* înseamnă Costa Rica și, folosit în sens geografic, indică teritoriul Costa Rica, incluzînd și spațiul aerian al teritoriului său, apele sale teritoriale, platoul continental, ca și zona economică asupra căreia Costa Rica își exercită drepturile exclusive în conformitate cu legislația sa internă și cu dreptul internațional cu privire la protejarea, conservarea și exploatarea tuturor resurselor și bogățiilor naturale existente în apele maritime, pe fundul și în subsolul acestora ;

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice alt grup de persoane legal constituite în unul dintre state ;

e) termenul *societate* indică orice persoană juridică, incluzînd reprezentanțele și societățile constituite pe baza legilor române sau legilor costaricane, sau oricare entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării în conformitate cu legislațiile fiscale ale fiecărui stat contractant ;

f) termenii *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* semnifică, respectiv, o întreprindere condusă de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere condusă de un rezident al celuilalt stat contractant ;

g) termenul *naționali* înseamnă toate persoanele fizice care au cetățenia unui stat contractant și toate persoanele juridice sau alte entități constituite pe baza legilor în vigoare într-un stat contractant ;

h) termenul *trafic internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, aeronavă sau autovehicul exploatate de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului cînd respectivul transport se realizează numai între locuri situate în celălalt stat contractant ;

i) termenul *autoritate competentă* înseamnă :

1. în România, ministrul economiei și finanțelor sau reprezentantul său autorizat ;
2. în Costa Rica, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea acordului de către fiecare stat contractant, orice termen care nu este defi-

nit în acord va avea sensul ce i se atribuie de către legislația fiscală a aceluia stat contractant referitoare la impozitele care fac obiectul acordului, dacă contextul nu cere o interpretare diferită.

ARTICOLUL 4

Rezidență fiscală

1. În sensul prezentului acord, termenul *rezident al unui stat contractant* desemnează orice persoană care, conform legislației acestui stat, este subiect de impunere în acel stat datorită domiciliului său, reședinței, locului de administrare sau oricărui criteriu de natură similară.

2. Cînd, potrivit prevederilor paragrafului 1 al prezentului articol, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, statutul ei juridic se determină în conformitate cu următoarele reguli :

a) este considerată rezidentă a statului contractant unde deține un domiciliu permanent. Dacă dispune de un domiciliu permanent în ambele state contractante, este considerată rezidentă a statului contractant cu care activitățile personale și economice sînt mai importante ;

b) dacă statul contractant în care această persoană deține principalele activități nu poate fi determinat sau dacă persoana nu dispune de un domiciliu permanent în nici unul dintre statele contractante, este considerată rezidentă a statului contractant unde deține domiciliul în mod obișnuit ;

c) dacă această persoană deține un domiciliu în mod obișnuit în ambele state contractante sau în nici unul dintre ele, este considerată rezidentă a statului contractant al cărui național este ;

d) dacă această persoană este național al ambelor state contractante sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Cînd, potrivit prevederilor paragrafului 1 al acestui articol, o persoană, alta decît o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, în acest caz va fi considerată rezidentă a statului contractant în care se află sediul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sedii permanente

1. În sensul prezentului acord, termenul *sediu permanent* înseamnă un loc fix prin care întreprinderea își desfășoară, în întregime sau în parte, activitatea sa.

2. Termenul *sediu permanent* include, în special :

- a) un sediu de conducere ;
- b) o sucursală ;
- c) un birou ;
- d) o uzină ;
- e) un atelier ;

f) o mină, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale ;

g) un șantier de construcții sau de montaj, în măsura în care perioada depășește 12 luni.

3. Termenul *sediu permanent* nu include :

a) folosirea unei instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri pe baza unui contract de vânzare de bunuri sau mărfuri aparținînd întreprinderii ;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării ;

c) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul prelucrării de către altă întreprindere ;

d) vânzarea de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau expoziții temporare după închiderea târgului sau expoziției menționate ;

e) menținerea unui loc fix exclusiv în scopul cumpărării de bunuri și produse ori pentru culegerea de informații pentru întreprindere ;

f) menținerea unui loc fix, folosit exclusiv pentru întreprindere în scopul de a face reclamă, pentru a furniza informații, pentru cercetări științifice sau pentru activități similare care au caracter preparator sau auxiliar pentru întreprindere.

4. O persoană activând într-un stat contractant în contul unei întreprinderi din celălalt stat contractant, alta decât un agent cu un statut independent în sensul paragrafului 5, se consideră sediu permanent în primul stat contractant dacă ea dispune în acest stat de puteri pe care le exercită în mod obișnuit, permițându-i să încheie contracte în numele întreprinderii, cu condiția ca activitatea acestei persoane să nu fie limitată la cumpărarea de produse sau mărfuri pentru întreprindere.

5. O întreprindere a unui stat contractant nu se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai datorită faptului că își exercită activitatea în acel celălalt stat prin intermediul unui broker, al unui agent comisionar general sau al oricărui alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

6. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant, sau care exercită activități în acest celălalt stat (fie printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este prin el însuși suficient pentru a face din una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

CAPITOLUL III

Impozite pe categorii de venit

ARTICOLUL 6

Venituri din bunuri imobile

1. Venitul provenit din bunuri imobile, inclusiv venitul din agricultură și exploatarea forestiere, poate fi impus în statul contractant în care aceste bunuri sînt situate.

2. Termenul *bunuri imobile* are sensul care este atribuit de legislația statului contractant în care bunurile în cauză sînt situate. Termenul va include, în orice caz, toate accesoriile proprietății imobile, inventarul viu și echipamentul utilizat în exploatarea agricole și forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul bunurilor imobile și drepturile la sume variabile sau fixe pentru exploatarea zăcămintelor minerale și altor resurse naturale sau ca preț al dreptului de exploatare a acestora ; navele și aeronavele nu sînt considerate bunuri imobile.

3. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol se aplică venitului obținut din exploatarea directă, din închirierea sau arendarea, precum și din orice formă de exploatare a bunurilor imobile.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 ale acestui articol se aplică, de asemenea, venitului provenit din bunuri imobile ale unei întreprinderi și venitului din bunuri imobile utilizate la exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Beneficiile întreprinderii

1. Beneficiile unei întreprinderi a unui stat contractant pot fi supuse impozitării în acest stat contractant, în afară de cazul cînd întreprinderea exercită activitatea în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitatea sa în acest mod, beneficiile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai în măsura în care acestea sînt atribuibile acelui sediu permanent.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 3 al acestui articol, cînd o întreprindere a unui stat contractant exercită activitatea sa în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat în acel stat contractant, se atribuie în fiecare stat, acelui sediu permanent, beneficiile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitînd activități identice sau similare, în condiții identice sau similare, și tratînd cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

Dacă întreprinderea exercită activitatea sa în acest mod, beneficiile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai în măsura în care acestea sînt atribuibile acelui sediu permanent.

3. La determinarea beneficiilor unui sediu permanent sînt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca beneficiile atribuibile unui sediu permanent să fie determinate pe baza unei repartizări a beneficiilor totale ale întreprinderii între diversele ei părți componente, nici o dispoziție a paragrafului 2 al prezentului articol nu împiedică acest stat contractant să determine beneficiile impozabile potrivit repartiției uzuale ; totuși, metoda de repartizare adoptată trebuie să fie de așa natură încît rezultatul obținut să fie conform cu principiile cuprinse în prezentul articol.

5. Nici un beneficiu nu se va atribui unui sediu permanent pentru simplul fapt că acesta cumpără bunuri sau mărfuri pentru întreprindere ; totuși, dacă acest sediu permanent vinde aceste bunuri și mărfuri, beneficiul i se va atribui.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, beneficiile atribuibile unui sediu permanent se determină în fiecare an, prin aceeași metodă, în afară de cazul cînd există motive valabile și suficiente pentru a proceda altfel.

7. Cînd beneficiile includ venituri tratate separat în alte articole ale prezentului acord, prevederile acestor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Intreprinderi de transport

1. Beneficiile provenite din operațiuni de exploatare a navelor, aeronavelor și a vehiculelor auto în trafic internațional vor fi impuse numai în statul în care este situată conducerea efectivă a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, acest loc se consideră situat în statul contractant în care este situat portul de bază al navei sau, dacă nu există un atare port, în statul în care cel care exploatează nava este rezident.

3. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol se vor aplica, de asemenea, și asupra beneficiilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau printr-un organism internațional de exploatare.

4. Cu toate prevederile dispozițiilor paragrafului 1 al acestui articol și ale art. 7, beneficiile provenind din exploatarea navale, aeronavale și rutiere de către o întreprindere dintr-un stat contractant, folosite, în principal, pentru transportul exclusiv între două puncte situate într-un stat contractant, sînt impozabile în acest stat.

ARTICOLUL 9

Intreprinderi asociate

Cînd :

a) o întreprindere dintr-un stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi dintr-un stat contractant și a unei întreprinderi din celălalt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, beneficiile care, fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute datorită acestor condiții, pot fi incluse în beneficiile acestei întreprinderi și impuse în consecință.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de către o societate care este rezidentă a unui stat contractant, unui rezident al celui alt stat contractant, pot fi impuse în acest celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației acestui stat contractant ; cînd primitorul dividendelor este beneficiarul lor și subiect de impunere în celălalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va putea depăși :

a) 5% din totalul brut la dividendelor, dacă beneficiarul este o societate, alta decît societățile de persoane, care ar utiliza direct cel puțin 25% din capitalul societății la care subscrie ;

b) 15% din totalul brut al dividendelor în toate celelalte cazuri.

Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili, de comun acord, forma de aplicare a acestor limite.

Prevederile acestui paragraf nu afectează impunerea societății pentru beneficiile din care au fost plătite dividendele.

3. Termenul *dividende*, folosit în acest articol, înseamnă veniturile provenite din acțiuni, din acțiuni din drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, cu excepția creanțelor, ca și veniturile din alte părți sociale asimilate veniturilor din acțiuni conform cu legislația fiscală a statului contractant în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică atunci cînd beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unuia dintre statele contractante, are în celălalt stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă situată acolo, iar deținerea pachetului de acțiuni în virtutea căruia sînt plătite dividendele este efectiv legată de activitățile desfășurate prin asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Cînd o societate rezidentă a unui stat contractant realizează beneficii sau venituri din celălalt stat contractant, acest celălalt stat nu poate să perceapă nici un impozit asupra dividendelor plătite de societate, decît în măsura în care aceste dividende sînt plătite unui rezident al acestui celălalt stat sau în măsura în care participarea generatoare de dividende este legată efectiv de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în acest celălalt stat, nici să preleveze vreun impozit, cu titlu de impunere a beneficiilor nedistribuite, asupra beneficiilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau beneficiile nedistribuite constau, total sau parțial, din beneficii sau venituri provenind din acest celălalt stat

ARTICOLUL 11

Dobînzî

1. Dobînzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, astfel de dobînzî pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația acestui stat ; dacă beneficiarul efectiv al dobînzilor este subiect de impunere în celălalt stat, impozitul astfel perceput nu va putea depăși 10% din totalul brut al dobînzilor.

Dispozițiile paragrafului 2 al acestui articol nu se aplică dobînzilor plătite în virtutea unui credit acordat și garantat, direct sau indirect, de un stat contractant, o unitate administrativ-teritorială sau un organism public (cuprinde instituții financiare sau bănci de stat).

3. Termenul *dobînzî*, așa cum este folosit în prezentul articol, indică veniturile din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare și de un drept de participare la beneficii, și, în special, veniturile din efecte publice, din titluri sau obligații, inclusiv premii și prime aferente acestor efecte, titluri sau obligații. Penalitățile pentru plata cu întîrziere nu vor fi considerate ca dobînzî în sensul prezentului articol.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobînzilor, fiind rezident al unui stat contractant, are în celălalt

stat contractant, unde societatea plătitoare de dobânzi este rezidentă, un sediu permanent sau prestează servicii personale independente la o bază fixă situată acolo, iar creanța în virtutea căreia sînt plătite dobînzile este efectiv legată de activitățile desfășurate printr-un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Dobînzile se consideră că provin dintr-un stat contractant cînd debitorul este statul însuși, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluia stat. Totuși, cînd persoana care plătește dobînzile, fie că este rezidentă a unui stat contractant sau nu, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța asupra căreia se plătesc dobînzile și aceste dobînzii se suportă de acel sediu permanent sau bază fixă, asemenea dobînzii se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Cînd, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma dobînzilor depășește suma care s-ar fi convenit în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămîne imposibilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținîndu-se cont de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

ARTICOLUL 12

Comisioane

1. Comisiunile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impozabile în acest celălalt stat.

2. Totuși, asemenea comisioane pot fi impuse în statul contractant din care provin și în conformitate cu legislația aceluia stat, numai dacă persoana care primește comisionul este beneficiarul efectiv, impozitul astfel stabilit neputînd depăși 5% din suma brută a comisionului.

3. Termenul *comisioane* indică sumele plătite oricărei persoane pentru serviciile prestate în calitate de intermediar, comisionar sau orice altă persoană asimilată unui intermediar sau unui comisionar de către legislația fiscală a statului contractant din care provin astfel de sume.

4. Prevederile paragrafului 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al comisionului, fiind rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant din care provine comisionul un sediu permanent, iar obținerea comisionului este legată direct de un asemenea sediu permanent. În asemenea caz, se vor aplica prevederile art. 7.

5. Comisionul va fi considerat ca provenind dintr-un stat contractant cînd plătitorul este acel stat însuși, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident din acel stat. Cu toate acestea, cînd persoana plătitoare a comisionului, fie că este sau nu rezidentă a unui stat contractant, are într-un stat contractant obligația plății comisionului și un atare comision este suportat de sediul permanent respectiv, atunci comisionul se va considera că provine din statul contractant în care este situat sediul permanent.

6. Cînd datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană suma comisioanelor depășește, indiferent de cauză, suma care s-ar fi convenit în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămîne imposibilă, conform legislației fiecărui stat contractant, ținîndu-se cont de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

ARTICOLUL 13

Redevențe

1. Redevențele obținute într-un stat contractant și plătite către un rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, asemenea redevențe pot fi impuse și în statul contractant din care provin în conformitate cu legislația aceluia stat, însă în cazul în care beneficiarul efectiv al redevențelor este supus impozitului în celălalt stat, impozitul astfel stabilit nu va putea depăși 10% din suma totală brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe*, așa cum este folosit în acest articol, indică sumele de orice natură primite pentru folosirea sau concesionarea dreptului de folosire, a unui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor cinematografice, filmelor și benzilor magnetice destinate radiodifuziunii și televiziunii, a unui brevet de invenție, a unei mărci de fabrică sau de comerț, desen, model, plan, a unor formule sau procedee secrete, ca și pentru folosirea și concesionarea dreptului de folosire a unui echipament industrial, comercial sau științific, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al unui stat contractant și are în celălalt stat contractant unde societatea plătitoare de redevențe este rezidentă un sediu permanent sau o bază fixă situate acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sînt efectiv legate cu activitățile desfășurate prin asemenea sediu permanent sau bază fixă. În asemenea situație, se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Redevențele sînt considerate ca provenind dintr-un stat contractant cînd plătitorul este acel stat însuși, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluia stat. Totuși, cînd persoana plătitoare a redevențelor, fie că este sau nu rezidentă a unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă, asemenea redevențe sînt considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Cînd datorită relațiilor speciale dintre plătitor și beneficiar sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, avînd în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sînt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiar, în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămîne imposibilă, conform legislației fiecărui stat contractant, ținîndu-se cont de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

ARTICOLUL 14

Ciştiguri din capital

1. Ciştigurile provenind din înstrăinarea bunurilor imobile, astfel cum sînt definite în paragraful 2 al art. 6, sînt impozabile în statul contractant în care acestea sînt situate.

2. Ciştigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobile făcînd parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau din bunuri mobile aparţinînd unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unor profesii personale independente, inclusiv ciştigurile provenind din înstrăinarea acestui sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere), sau acestei baze fixe, sînt impozabile în acest celălalt stat.

3. Ciştigurile provenite din înstrăinarea navelor, aeronavelor şi vehiculelor rutiere exploatare în trafic internaţional, precum şi bunurile mobile legate de această exploatare nu sînt impozabile decît în statul contractant unde, în conformitate cu stipulările art. 8, ciştigurile din astfel de activităţi sînt impozabile.

4. Ciştigurile provenite din înstrăinarea altor proprietăţi, decît cele menţionate la paragrafele 1, 2 şi 3 ale acestui articol, sînt impozabile numai în statul contractant al cărui rezident este cedentul.

ARTICOLUL 15

Profesiuni independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii libere sau a altor activităţi independente cu caracter similar sînt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul cînd acest rezident are o bază fixă la dispoziţia sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităţii sale. Dacă are o asemenea bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt stat contractant.

2. Termenul *profesii independente* cuprinde în special activităţile independente de ordin ştiinţific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum şi exercitarea independentă a profesiei de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist şi contabil.

ARTICOLUL 16

Profesiuni dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20, 21 şi 22, salariile, soldele şi alte remuneraţii similare pe care un rezident al unui stat contractant le primeşte pentru activitatea salariată sînt impozabile numai în acel stat, cu condiţia ca activitatea să nu fie exercitată şi în celălalt stat contractant. Dacă activitatea este exercitată în celălalt stat contractant, remuneraţia primită din această activitate este impozabilă în acel celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1 al acestui articol, remuneraţia pe care un rezident al unui stat contractant o primeşte pentru activitatea sa salariată, exercitată în celălalt stat contractant, va fi impozabilă numai în primul stat contractant menţionat, dacă :

a) beneficiarul rămîne în celălalt stat contractant o perioadă sau perioade care nu depăşesc în total 183 de zile în cursul anului fiscal, şi

b) remuneraţia este plătită de către o persoană sau în numele unei persoane care angajează şi care nu este rezidentă a celuilalt stat, şi

c) remuneraţia nu este suportată de către un sediu permanent sau o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la dispoziţiile precedente ale acestui articol, remuneraţia pentru exercitarea unei activităţi salariate la bordul unei nave, aeronave şi vehicul rutier exploatare în trafic internaţional este impozabilă în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 17

Remuneraţiile membrilor consiliului de administraţie

Tantiemele, jetoanele de prezenţă şi alte remuneraţii similare primite de către un rezident al unui stat contractant, în calitatea sa de membru al consiliului de administraţie sau supraveghere a unei societăţi rezidente în celălalt stat contractant, sînt impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 18

Artişti şi sportivi

1. Prin derogare de la prevederile art. 15 şi 16, veniturile realizate de rezidenţii unui stat contractant, ca profesionişti de spectacole, cum sînt artiştii de teatru, de cinema, de radio sau televiziune şi interpreţii muzicali, precum şi de sportivi, din activitatea lor profesională desfăşurată în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Cînd venitul în legătură cu activităţile personale ale unui astfel de profesionist de spectacole sau sportiv nu revine acestuia ci unei alte persoane, prin derogare de la prevederile art. 7, 15 şi 16, acel venit poate fi impus în statul contractant în care sînt exercitate activităţile profesionistului de spectacole sau ale sportivului.

3. Venitul realizat din asemenea activităţi desfăşurate în cadrul unui program special pentru schimburi culturale, încheiat între statele contractante, este reciproc scutit de impozitare.

ARTICOLUL 19

Pensii

Sub rezerva dispoziţiilor art. 20, pensiile şi alte remuneraţii similare plătite unui rezident de către un stat contractant pentru o activitate anterioară nu sînt impozabile decît în acest stat, dacă legea naţională o stipulează.

ARTICOLUL 20

Funcţii publice

1. a) Remuneraţiile, altele decît pensiile, plătite de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială unei persoane fizice în legătură cu servicii prestate guvernului aceluşi stat sau unei unităţi administrativ-teritoriale, se vor impune numai în acel stat.

b) Totuşi, aceste remuneraţii sînt impozabile în acest stat contractant, numai dacă serviciile sînt prestate în acest stat şi dacă beneficiarul remuneraţiei este rezident al acestui stat care :

- (i) posedă cetățenia aceluși stat, sau
 (ii) nu a devenit rezident al acestui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. Prevederile art. 16, 17 și 19 se vor aplica remunerațiilor plătite în virtutea unor servicii prestate în cadrul unei activități exercitate pentru un stat contractant sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 21

Profesori

Remunerațiile profesorilor și celorlalți membri ai corpului profesoral, rezidenți ai unui stat contractant, care predau sau care realizează cercetări științifice într-o universitate sau o altă instituție de învățămînt, oficial recunoscută de celălalt stat contractant, nu sînt impozabile decît în primul stat.

ARTICOLUL 22

Studenti și stagiar

Sumele pe care un student sau un stagiar, care este sau care a fost înainte rezident al unui stat contractant și care locuiește în celălalt stat contractant numai în scopul de a-și continua studiile, le primește pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere, studii sau de formare, nu sînt impozabile în acest celălalt stat cu condiția ca ele să provină din surse din afara acestui celălalt stat.

CAPITOLUL IV

Impozit pe capital

ARTICOLUL 23

Impozite pe capital

1. Capitalul constituit din bunuri imobiliare, ca cele definite în paragraful 2 al art. 6, se impozitează în statul contractant în care aceste bunuri sînt situate.

2. Capitalul constituit din bunuri mobile făcînd parte din activul unui sediu permanent al unei întreprinderi sau bunuri mobile aparținînd unei baze fixe folosite pentru exercitarea unei profesii libere este impozabil în statul contractant unde este situat sediul permanent sau baza fixă.

3. Navele, aeronavele și vehiculele rutiere exploatate în trafic internațional, precum și bunurile mobile aparținînd acestor exploatari, se impun numai în statul contractant în care este situată conducerea efectivă a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident dintr-un stat contractant nu sînt impozabile decît în acest stat.

ARTICOLUL 24

Alte venituri

Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de proveniență, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentului acord, se impozitează numai în acest stat.

CAPITOLUL V

Metode de evitare a dublei impuneri

ARTICOLUL 25

Metode de evitare a dublei impuneri

1. Dubla impozitare va fi evitată în următoarea manieră :

În ceea ce privește România, impozitul plătit de un rezident al României pe venituri și pe capital obținute în Costa Rica, în concordanță cu prevederile acestui acord, va fi dedus din totalul impozitului român exigibil, conform legislației fiscale române.

Această deducție nu poate să depășească fracțiunea de impozit calculată înainte de deducere, corespunzător elementelor sale de venit primite în acest celălalt stat.

2. În ceea ce privește Costa Rica, veniturile obținute în celălalt stat contractant vor fi exonerate în totalitate.

CAPITOLUL VI

Dispoziții generale

ARTICOLUL 26

Nediscriminare

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decît impunerea și obligațiile la care sînt sau pot fi supuși naționali acestui celălalt stat aflați în aceeași situație. Prin derogare de la prevederile art. 1, prezenta prevedere se aplică și naționalilor unui stat contractant care nu sînt rezidenți ai nici unuia din statele contractante.

2. Un stat contractant nu va mări impozitarea unui rezident din celălalt stat contractant, incluzînd elementele de venit care au fost impuse deja în celălalt stat contractant, după expirarea perioadei prevăzute de legislația națională, și în orice caz, după 3 ani de la finele perioadei impozabile.

3. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat decît impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt stat care desfășoară aceleași activități.

Nici o prevedere cuprinsă în prezentul articol nu va fi interpretată ca obligînd un stat contractant să acorde persoanelor fizice, care nu sînt rezidente în acel stat oricare din deducerile, înlesnirile și reducerile de ordin fiscal, cu caracter personal, care sînt acordate persoanelor fizice rezidente, ținînd cont de starea lor civilă și problemele lor familiale.

4. Întreprinderile unui stat contractant al căror capital este deținut sau controlat în totalitate sau în parte, în mod direct sau indirect, de către unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant nici unei impuneri sau oricărei obligațiuni în legătură cu aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decît impunerea și obligațiile în legătură cu aceasta la care sînt sau pot fi supuse întreprinderile similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică tuturor impozitelor de orice fel și denumire.

ARTICOLUL 27

Procedura amiabilă

1. Când un rezident al unui stat contractant consideră că datorită măsurilor luate de unul sau ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru el o impozitare care nu este conformă cu prezentul acord, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația națională a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este. Cazul trebuie să fie prezentat celui alt stat contractant într-o perioadă de 3 ani de la data comunicării impozitului din care rezultă o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentului acord.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să aducă o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prevederile prezentului acord.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea procedurii amiabile orice dificultăți sau îndoieli rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentului acord. Ele pot, de asemenea, să se pună de acord în vederea evitării dublei impunerii în cazurile neprevăzute de prezentul acord.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente. Dacă, pentru facilitarea acestui acord, este nevoie de un schimb oral de păreri, acest schimb va trebui să se realizeze prin intermediul unei comisii constituite din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 28

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului acord și a legislațiilor naționale ale statelor contractante, cu privire la impozitele cuprinse în prezentul acord, în măsura în care impozitarea nu este contrară acestui acord.

Orice informație astfel obținută va fi ținută secret, în măsura în care aceasta este permisă de legislația statelor contractante și nu va putea fi divulgată decât persoanelor sau autorităților însărcinate cu stabilirea sau încasarea impozitelor prevăzute în acest acord.

2. Dispozițiile paragrafului 1 al acestui articol nu vor fi în nici un caz interpretate ca impunând unui stat contractant obligația :

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații sau practici administrative a unuia sau a celui alt stat contractant ;

Pentru Guvernul României,
Adrian Năstase,
ministrul afacerilor externe

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii sale administrative normale ale unuia sau ale celui alt stat contractant ;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional, sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 29

Funcționari diplomați și consulari

Nici o prevedere a acestui acord nu va afecta privilegiile fiscale de care beneficiază funcționarii diplomați sau consulari, precum și ai altor organizații internaționale, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau în virtutea prevederilor acordurilor speciale.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

ARTICOLUL 30

Dispoziții finale

1. Prezentul acord se va supune aprobării conform cu prevederile constituționale din fiecare din statele contractante și va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări de aprobare.

2. Dispozițiile prezentului acord vor fi aplicabile astfel :

a) în cazul României, pentru impozitele pe venit și pe capital aferente perioadei impozabile, de la 1 ianuarie al anului calendaristic intrării în vigoare a prezentului acord ;

b) în ceea ce privește Costa Rica, cu privire la veniturile obținute într-o perioadă fiscală, începând cu 1 octombrie până la 30 septembrie din anul următor, sau orice altă perioadă fiscală autorizată expres de lege.

ARTICOLUL 31

Denunțare

Prezentul acord va rămâne în vigoare pe o durată nedeterminată. Fiecare stat contractant poate să-l denunțe pe cale diplomatică, printr-o notă de denunțare până la 30 iunie al fiecărui an calendaristic, începând din cel de-al cincilea an următor celui intrării în vigoare a acordului. În acest caz, prezentul acord va înceta să aibă efect la 31 decembrie al anului calendaristic în cursul căruia denunțarea va fi notificată.

Semnat la San José la 12 iulie 1991, în două exemplare originale în limbile română și spaniolă, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul Republicii Costa Rica,
Dr. Bernd Nichaues Quesada,
ministrul relațiilor externe și cultelor

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica
privind evitarea dublei impuneri în materie de
impozit pe venit și pe capital**

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm
Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și
Guvernul Republicii Costa Rica privind evitarea dublei impuneri în ma-
terie de impozit pe venit și pe capital și dispunem publicarea ei în
Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 3 februarie 1992.

Nr. 16.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și
Guvernul Republicii Turcia privind promovarea și protejarea
reciprocă a investițiilor**

În temeiul art. 82 alin. 1 lit. h) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru
alegerea parlamentului și a Președintelui României, precum și al art. 1
și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul
Republicii Turcia privind promovarea și protejarea reciprocă a investi-
țiilor, semnat la Ankara la 24 ianuarie 1991.

Art. 2. — Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Repu-
blicii Turcia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor,
semnat la Ankara la 24 ianuarie 1991, se supune ratificării Parlamentului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

În temeiul art. 82 alin. 2 din
Decretul-lege nr. 92/1990 pentru
alegerea parlamentului și a Pre-
ședintelui României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU

PETRE ROMAN

București, 23 septembrie 1991.

Nr. 79.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și
Guvernul Republicii Turcia privind promovarea și protejarea
reciprocă a investițiilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Ankara la 24 ianuarie 1991.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 noiembrie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 ianuarie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

București, 5 februarie 1992.
Nr. 10.

A C O R D

**între Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia privind promovarea și protejarea reciprocă
a investițiilor**

Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia, denumite în cele ce urmează *părți contractante*, în dorința de a dezvolta relațiile de cooperare economică existente între cele două state, hotărâte să încurajeze și să creeze condiții favorabile pentru investițiile investitorilor României pe teritoriul Republicii Turcia și ale investitorilor Republicii Turcia pe teritoriul României, recunoscând că protejarea investițiilor, conform acestui acord, stimulează inițiativa în acest domeniu și contribuie la creșterea prosperității ambelor state, au convenit cele ce urmează :

ARTICOLUL 1

Definiții

În scopul acestui acord :

a) *investitor* înseamnă :

(i) o persoană fizică care este cetățean al unei părți contractante, conform legii sale aplicabile ;

(ii) o persoană juridică înregistrată, constituită sau organizată legal, conform legilor și reglementărilor aplicabile ale unei părți contractante.

b) *investiție* înseamnă orice fel de active și include, dar nu exclusiv :

(i) acțiuni sau orice alte forme de participare la o societate ;

(ii) proprietatea mobilă și imobilă și drepturi de proprietate cum sînt ipoteci, privilegiile și garanții sau drepturi de proprietate similare ;

(iii) veniturile reinvestite ;

(iv) drepturi de creanță sau drepturi referitoare la prestări avînd o valoare financiară și asociate cu o investiție ;

(v) drepturi de proprietate industrială, incluzînd drepturile cu privire la brevete, mărci de comerț, nume comerciale, desing industrial, know-how și goodwill și drepturi de proprietate intelectuală ;

(vi) concesiuni conferite prin lege sau în virtutea unui contract, în special concesiunile legate de prospectarea, extracția și exploatarea de resurse naturale.

c) *venituri* înseamnă sumele produse de o investiție și în special, dar nu exclusiv, include beneficiile, di-

videndele, dobînzile, redevențele, sporurile de capital sau onorariile.

ARTICOLUL 2

Promovarea și protejarea investițiilor

1. Fiecare parte contractantă va promova, pe teritoriul său, investițiile de capital ale investitorilor celeilalte părți contractante.

2. Investițiile investitorilor unei părți contractante, admise și realizate în conformitate cu legile și reglementările celeilalte părți contractante pe teritoriul căreia se efectuează investiția, se vor bucura de protecția prevăzută în acest acord.

ARTICOLUL 3

Tratamentul națiunii celei mai favorizate

1. Fiecare parte contractantă va acorda, pe teritoriul său, investițiilor investitorilor celeilalte părți contractante un tratament nu mai puțin favorabil decît cel acordat investițiilor investitorilor oricărui stat terț

2. Prevederile acestui articol nu vor fi interpretate astfel încît să oblige una dintre părțile contractante să acorde investitorilor celeilalte părți contractante beneficiul oricărui tratament, preferință sau privilegiu rezultînd din :

a) orice uniune vamală, zonă de liber schimb, uniune economică sau instituții similare și organizații economice regionale, prezente sau viitoare ;

b) orice acord sau aranjament internațional referitor în totalitate sau în principal la impozitare, pe bază de reciprocitate cu un stat terț.

3. Fiecare parte contractantă va respecta orice altă obligație pe care și-a asumat-o cu privire la investițiile efectuate pe teritoriul său de investitori ai celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 4

Exproprierea și despăgubirea

1. Investițiile efectuate de investitori ai unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante nu vor fi expropriate sau naționalizate sau supuse altor măsuri avînd un efect similar, decît dacă sînt îndeplinite următoarele condiții :

a) măsurile sînt adoptate în interes public și conform unei proceduri legale corespunzătoare ;

b) măsurile nu sînt discriminatorii ;

2. Despăgubirea va corespunde valorii juste de plăți a investiției la data exproprierii sau la data cînd aceasta devine cunoscută public, indiferent care din acestea precede în timp, va fi efectiv realizabilă, liber transferabilă și plătită fără întîrziere.

3. La cererea investitorului, cuantumul exproprierii va putea fi revizuit de un tribunal sau alt organ competent al părții contractante unde a fost efectuată investiția.

ARTICOLUL 5

Despăgubirea pentru pierderi

Investitorilor unei părți contractante ale căror investiții aflate pe teritoriul celeilalte părți contractante suferă pierderi datorită războiului sau altui conflict armat, unei stări de urgență națională, revoltei, insurecției sau răscoalei, pe teritoriul celei din urmă părți contractante, li se vor acorda de către această parte contractantă, în ceea ce privește despăgubirea sau altă reglementare, un tratament nu mai puțin favorabil decît cel pe care cea de-a doua parte contractantă îl acordă investitorilor oricărui stat terț. Plățile, dacă este cazul, rezultînd din acest articol, vor fi liber transferabile.

ARTICOLUL 6

Reglementarea diferendelor privind investițiile

1. În sensul acestui articol, un *diferend* privind investițiile este definit ca un diferend rezultînd din :

a) interpretarea sau aplicarea oricărei autorizații pentru investiție acordată de autoritatea pentru investiții străine a unei părți contractante unui investitor al celeilalte părți contractante, sau

b) o încălcare a oricărui drept conferit sau creat de către acest acord cu privire la o investiție.

2. Orice diferend între o parte contractantă și un investitor al celeilalte părți contractante, cu privire la o investiție a acestui investitor pe teritoriul primei părți contractante, va fi soluționat, pe cît posibil, prin consultări și negocieri între părțile la diferend.

3. Dacă diferendul nu poate fi soluționat prin consultări sau negocieri, în termen de 3 luni de la data cererii pentru reglementare, atunci diferendul va fi supus spre rezolvare în conformitate cu procedurile specifice de soluționare a diferendelor convenite între partea contractantă și investitorul celeilalte părți contractante.

4. În situația în care diferendul nu a fost rezolvat, potrivit prevederilor menționate mai sus, investitorul în cauză este îndreptățit să supună diferendul, pentru conciliere sau arbitraj, Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții, în orice moment după epuizarea căilor interne de recurs sau după expirarea unui an de la data la care diferendul a fost supus de către investitorul în cauză tribunalelor părții contractante, care este parte la diferend, și nu s-a pronunțat o hotărîre finală.

5. Supunerea diferendelor la Centrul Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții se va face în conformitate cu procedura prevăzută în Convenția pentru reglementarea diferendelor relative la investiții între state și persoane ale altor state, deschisă spre semnare la Washington la 18 martie 1965.

ARTICOLUL 7

Transferul

1. Fiecare parte contractantă va permite, în măsura acceptată și în conformitate cu legile și reglementările sale corespunzătoare, cu privire la investiții, transferul :

- veniturilor ;
- produsului vînzării sau lichidării totale sau parțiale a investiției ;
- plăților efectuate pentru rambursarea creditelor pentru investiții și a dobînzilor cuvenite ;
- onorariilor pentru conducere și asistență tehnică ;
- cîștigurilor nete ale naționalilor care au permisivitatea să lucreze în cadrul investiției realizate pe teritoriul celeilalte părți contractante.

2. Transferurile vor fi efectuate fără întîrziere în valuta convertibilă în care a fost efectuată investiția sau în orice altă valută convertibilă, dacă s-a convenit astfel de către investitor, la cursul de schimb în vigoare la data transferului.

ARTICOLUL 8

Subrogarea

Dacă investițiile unui investitor al uneia dintre părțile contractante sînt asigurate împotriva riscurilor necomerciale, pe baza unui sistem stabilit prin lege, orice subrogare a asiguratorului în drepturile, pretențiile și acțiunile acestui investitor, în conformitate cu termenii asigurării respective, va fi recunoscută de cealaltă parte contractantă. Dacă una dintre părțile contractante, în virtutea unei garanții date împotriva riscurilor necomerciale pentru o investiție realizată pe teritoriul celeilalte părți contractante, efectuează plăți propriilor săi investitori, ea este subrogată în drepturile, pretențiile și acțiunile acestui investitor, ca și în obligațiile legate de aceste drepturi, în conformitate cu termenii garanției respective.

Asiguratorul său garantul nu vor fi îndreptățiți să exercite alte drepturi decît cele pe care avea dreptul să le exercite investitorul.

Diferențele dintre o parte contractantă și asigurator sau garant vor fi soluționate în conformitate cu prevederile art. 6 sau 10 din acest acord, respectiv care este aplicabil.

ARTICOLUL 9

Investiții existente

Investițiile efectuate de investitori ai unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante, înainte de intrarea în vigoare a acestui acord, vor fi supuse, de asemenea, prevederilor acestui acord.

ARTICOLUL 10

Diferențele dintre părțile contractante

1. Diferențele dintre părțile contractante, referitoare la interpretarea și aplicarea acestui acord, vor fi soluționate, pe cât posibil, prin negocieri directe și efective între cele două părți. Dacă un astfel de diferend nu poate fi reglementat într-un termen de 6 luni de la începerea tratativilor, atunci, la cererea oricăreia dintre părțile contractante, diferendul va fi supus unui tribunal arbitral.

2. Acest tribunal arbitral va fi constituit pentru fiecare caz în parte, după cum urmează :

În termen de 3 luni de la primirea cererii pentru arbitraj, fiecare parte contractantă va numi un membru al tribunalului. Acești doi membri vor alege un cetățean al unui stat terț care, cu aprobarea celor două părți contractante, va fi numit președinte al tribunalului. Președintele va fi numit în termen de 3 luni de la data numirii celorlalți doi membri. Dacă în decursul oricăreia din perioadele menționate nu au fost efectuate numirile necesare, oricare parte contractantă poate, în lipsa altei înțelegeri, să invite pe Președintele Curții Internaționale de Justiție să facă oricare din numirile necesare. Dacă Președintele Curții Internaționale de Justiție este cetățean al oricăreia dintre părțile contractante sau dacă este într-un alt mod împiedicat să exercite funcția menționată, vicepreședintele va fi invitat să facă numirile necesare. Dacă vicepreședintele este cetățean al oricăreia dintre părțile contractante sau dacă el este, de asemenea, împiedicat să exercite funcția menționată, membrul Curții Internaționale de Justiție care urmează imediat în grad și care nu este cetățean al uneia dintre părțile contractante va fi invitat să facă numirile necesare.

Pentru
Guvernul României,
Theodor Stolojan

Pentru
Guvernul Republicii Turcia,
İşin Celebi

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia
privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 3 februarie 1992.
Nr. 17.

EDIȚOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia autonomă „Monitorul Oficial”, București, str. 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5,
cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București,
str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 68.55.53.